

Viết theo chuyện kể của phu nhân Cố Thiệu Tá Lữ c Lữ ng Đ c Biệt / Sĩ Liên Lữ c Nha K
Thuật / Lôi H - H Đăng Nhật.

"Em không nhìn đ c xác chàng

anh lên lon gi a đôi hàng n n chong"

*Thành kính đ t nén tâm h ng, t ng ni m đ n nh ng anh linh chi n sĩ QLVNCH, và đ ng đ i
đã b mình trong cu c chi n bi hùng cho T Qu c Vi t Nam nhân mùa Qu c N n - Tháng T
Đen.*

Tôi p gia đình s m, năm tôi 18 tu i đã theo ch ng ra Nha Trang. Trong th i chi n, tôi cũng
nh bao thi u n khác ph i ch p nh n đ i s ng v c a m t chi n binh. Ch ng tôi là m t sĩ quan
m i ra tr ng năm 1962, anh đã tình nguy n vào đ n v Lữ c Lữ ng Đ c Biệt (LLĐB), m t đ i
ngũ làm C ng quân khi p vĩa, đ i v i C ng quân nh ng ng i chi n sĩ này là hình nh c a t
th n, là đ i binh tinh nhu - đ n trong âm th m và ra đi trong l ng l , đ i i bao kinh hoàng và
khi p đ m đ i v i chúng. Nh t là "đàn con c a Bác" đ c nh i s t m t ch thuy t Nga-Tàu,
trần qua dòng B n H i đau th ng, ch ng tích chia lìa Nam B c. V t tr ng s n mang theo
cu ng v ng, đôi dép râu lê l t b ng nh ng hình hài không tim óc "sanh B c t Nam" gi m trên
đ ng mòn H Chí Minh ô nh c, m t k t i đ c a l ch s , c a dân t c.

Ch ng tôi là m t sĩ quan tr ng toán Delta c a đ n v , tôi yêu anh ngoài cái vóc dáng phong
s ng, thêm vào hình nh hiên ngang, oai hùng c a nét trai th i đ i. Có đ a danh nào thi u
d u chân anh? T vũng đ t Lào vi vu gió tanh m a máu, Pleimer gió núi m a r ng, Đ ng Xoài,
Bình Gi ... máu đ th t r i. T n đ nh gió rét m a phùn c a đ t B c hi m nghèo ch p chùn b t
tr c, hi m h a rình r p theo nh ng b c chân xâm nh p, n i ch t toa r p cùng s ng lam

chúng khí trc ch !!!

Nha Trang, quê họng có rợng thùy dợng và bợ cát trợng, đợn vợ chợng tôi đợc đợn trú tợi đó vào năm 1964. Căn cợ trợng là ông đợi úy Nguyợn Văn Khách, vợ sĩ quan này đã thành lợp 5 toán nhợy, mợi toán không hợn 6 ngợi do mợt sĩ quan Viợt và hai cợ vợn Mợ đợm trách. Tên các toán trợng đợu tiên là anh Phan Văn Ninh, Lê Kợ Lân, Nguyợn Bính Quan, Nguyợn Văn Tùng và chợng tôi là Hợ Đợng Nhợt. Đợi úy Nguyợn Văn Khách đã chợ huy trợi này đợc mợt thợi gian, ông lợi đợc lợnh thuyờn chuyợn đi nợi khác. Sau đó thiợu tá Thợm và đợi úy Xuân, anh em thợng gợi là “Xuân Thợo” dù trên khuôn mợt cợ a đợi úy Xuân không có vợt sợo nào! có lợ mợt cái tên đợc biợt anh em đã tợng cho. Đợi úy Xuân tợ bên sợ đợan Dù vợ, hai ông này là xợ lý cợ a trợi Đợng Vân. Cho đợn bây giợ, dù trợi qua bao dậu bợ vợn không thợ xoáy mòn tâm trí tôi, tôi vợn còn nhợ cợ nh mợt trợn lợt lợn ngợp cợ thành phợ, và cợ trợi Hoàng Diợu căn cợ cợ a Mợ cũng nhợ trợi Đợng Vân cợ a LLĐB.

Em hợi anh bao giợ trợ lợi

Đợn năm 1965, đợ Vũng Tàu có mợt trợn chiợn rợt lợn đó là trợn Bình Giợ. Lúc này các toán trợng chuợn bợ theo các trợc thăng đợ thi hành công tác xâm nhợp, ngăn chợ nhợng nợi Cợng quân di chuyợn, tôi chợ biợt có thợ thợi. Làm sao tôi có thợ vui đợc, có thợ an lòng đợc trong tâm trợng nợi lòng chinh phợ đợi bóng chinh phu! Cợ mợi lợn chàng chuợn bợ đi vào “miợn gió cát”, nhợy vào giợa lòng đợt đợch là mợi lợn tôi xót xa thợm hợi: bao giợ chàng trợ lợi? Ai có tợng là vợ cợ a chiợn binh mợi thông cợm nợi lo âu, niợm đau đợi chợ, sợ cô đợn tợng phút cợ a ngợi vợ lính trong thợi chiợn chinh. Ôi, Đợng Xoài, Bình Giợ... đợt bợng sợ phong ba, khói lợa ngút ngàn và chợng tôi sợ đi vào chợn đợy. Tôi thợc thợm, tôi héo hon theo tợng bợc anh đi, tôi đợi anh vợ mà lòng tợi bợi vợn nát... sợ anh vợ trên đợi nợn gợ, tôi nghợn ngợo nghợ đợn ngày anh trợ vợ “bên hòm gợ cài hoa...” chợ nghĩ thợ thợi mà nợc mợt tôi lợng lợ lẫn dậu. Tôi rợi Nha Trang, tợm biợt chàng, tợm biợt nhợng ngợn thùy dợng rợ rào nhợng đợm tợ a đợu nhau nghe sóng biợn ngoài khợi, mang theo kợ niợm nhợng năm tháng bên chợng trợ vợ gia đợnh tôi tợi Sài gòn.

Sài gòn không có biợn, không có thùy dợng cát trợng, tôi cợm thợy bợi hợi nôn nao nhợ, bợng khuâng và nuợi tiợc nhợng ngày nợng nần phợn hợng đợ vợi qua... “Sài gòn đợp lợm, Sài gòn đợi”, Sài gòn vợn nhợ nhợp bao tà áo, tợ quán cà phê Continental giợng hát trợm đợm, truyợn cợm cợ a Sĩ Phợ vợng ra “nợng Sài gòn em đi mà chợt mát, bợi vì em mợc áo lợa Hà Đợng”. Trợi đợi, tôi còn tâm trí nào đợ chìm đợm trong nhợng dòng âm thanh đó, tôi vợi bợc nhanh đợ xa rợi tiợng hát nhợ muợn rợ đợi theo. Mợt sợ tợng phợn đợy ray rợt nhợ riợu cợt, cách vài mợi cây sợ đợng chim, bay súng nợ đợn bay, thợy ngợi ngã quợ. Khuôn mợt diợm lợ Sài gòn, Hòn Ngợc Viợn Đợng mà đợi vợi tôi, nó nhợ nhợng lợi trang sợc diệm dứa trên thân xác loang lợ

Đến bom, trên hình hài còm cõi của Mẹ Việt Nam! Tôi làm gì có áo lụa Hà Đông để mặc, nên
cả mẹ đó đi với tôi là vô nghĩa, tôi chỉ cần có chàng, tha thiết bên chàng mà thôi. Nhờ tất
nhưng anh phải trở về và về nguyên vẹn hình hài nha anh, anh Hồ Đăng Nhật đầu yêu của em!

Chàng tôi từ học ở Nha Trang về Vũng Tàu để chuẩn bị hành quân, buổi chiều, nhận được tin
của anh gọi tôi ra để gặp chàng. Năm đó tôi mang thai được lòng được ba tháng,
đến công trường vào lúc 6 giờ chiều tôi đã gặp thiêu tá Thám, đi úy Mai Việt Triết và đi úy Xuân
đang đứng chờ tôi. Tôi hỏi xin cho gặp chàng, các ông lý nói: thím đã đến rồi, Nhật
mới về và cả gia đình tôi bước ra bãi phi công trường. Tôi trong vô thức nùng chột ủa về
loáng thoáng bên tai nghe về những Cung Oán Chinh Ph: “Bóng chàng để rạng pha, ngả
chàng sắc trường nhả là tuyết in”. Cũng một buổi chiều chính năm xưa, ngả chiều chinh
tiến đưa chinh phu lên đường ra trận mặc, con tuấn mã trường phau nhả màu tuyết hí vang
lông, cợt vó uy nghi nên bước bên giáp trận rực rỡ nhả màu ráng cuội trời quan tái. Tôi, hôm nay đến
lông, nên cả một đoàn trông đứng nhìn theo tiếng chim cợt cánh, tiếng đứng công
đùng, gió thổi xoáy cả một vùng, tâm tôi rồi bước nhả cựa, lo lắng theo tiếng vòng quay
cánh quạt, lòng quặn thắt nhìn đàn chim sột khuét đến về học đứng bên Bình Gi
trong màu tím thắm của sóng ng khói hoàng hôn mờ nhạt nh...!!! Bình Gi, một đưa danh
sôi sắc lụa chiến tranh... thấn chợt đang đi ch, chấn nả đây chàng sắc hiên diên nên đó!!!
Trận đánh này có nhiều đến về binh k cội đoàn Thủy Quân Lục Chiến. Cuộc giao tranh
đã quyết liệt diễn ra, tiếng bom đến về nổ ... Công quân trấn thủ nên, nhiều chiến sĩ
gia cũng đã hy sinh. Nhưng toán họ đến của chàng tôi đã bước, nên anh đã băng rừng về
suối mấy ngày đêm liên tục mới ra được núi Thủ Việt Bà Rịa. Chàng đã nguyên vẹn về,
cảm ơn những để che chở cho chàng, chúng tôi bên nhau những ngày phép ng n ng i t i Sài
gòn.

Đến năm 1966 các anh toán trường cũng lên để mội ng i mội, riêng chàng tôi về
đến về cũ. Lúc bấy giờ Ch Huy Trường đến Vân là Phan Duy Tấn, ông này về không bao
lâu rồi thành lập thêm mấy toán nả. Tôi nhớ những toán trường rớt là: Ngô Văn Thám, Tô
Mội, Nguyễn Ngọc Thiệp, Trần Anh Tuấn, Nguyễn Văn Biên, v.v. các toán trường lên để thay
phiên nhau đi hết cuộc hành quân này đến cuộc hành quân khác. Các đưa danh để máu
Phú Bài, Bình Sơn, Chu Lai, Khe Sanh, Huế, Điện Biên Phủ ... công để chiến tranh leo thang,
tiếp theo là Pleimer, trấn chiến này các đưa và trường toán đã hy sinh rồi nhiều... Trong
thời này, tôi chỉ nhớ có 2 ng i b n của chàng tôi là đi úy Nghi và Nguyễn Văn Bội, anh
em trường gọi là “Bội Lùn”. Trong chiến đấu rừng đi, nhiều phi công trường về
không của VNCH, khi thấy đến bên dưới bị nguy hiểm đã bắt công m ng s ng, li u thân
trong các phi về quân và tiếp t l ng th c. Nhiều chiến sĩ đã bị tan tành, lụa bị cháy
ngút trời. Lúc đó có trung úy phi công trường Nguyễn Văn Vui, li u một phen sinh t đem
m ch s ng cho đến để bị ng những thùng l ng th c. Tôi trên cao trung úy Vui bị ng thành
“cúp” máy cho phi c r i xu ng nh kh i s t và quay 180 đ , g n đ n m t đ t cho tr c th ng n
máy l i, thán ph c thay ng i phi công dũng của QLVNCH.

Đầu năm 1967, tôi lại mang thêm đứa con thứ hai mới sinh gần một tháng, vợ của anh Nguyễn Ngọc Thiệp cùng sanh một đứa con, cô này là em chung của tôi. Lúc này chung tôi đang hành quân tại Vùng Hai Chiến Thuật số 1, tôi được tin từ Sài Gòn và ra Huế để đón chung, thong khi mới lên xong công tác là anh được đi phép. Trong lúc chờ phi cơ từ Sài Gòn, anh Nguyễn Ngọc Thiệp bắt đầu nhận do thám tiếp tục công tác từ trước tháng Mười một xuông, cái chết của anh Thiệp rất thảm thong. Ôi, chinh chiến! Bất hạnh thong ngày đầu tiên của dân tộc Việt Nam, đứa con của anh Thiệp mới chào đời còn đứa con đã vĩnh viễn không thấy mặt cha và vành khăn số oan nghiệt và quặn trên đầu người và vợ. Hôm sau chung tôi đứa xác Thiệp - người em từ Sài Gòn an táng. Nhong ngày phép qua mau trong số buồn bã, mất mát của người thân. Anh từ đi đầu tiên, tôi lại theo chàng vợ Nha Trang sau 3 tháng sanh con.

Năm Mậu Thân 1968, tôi từ Sài Gòn và đứa con thứ ba đã chào đời. Việt Cộng đầu tiên nhon và tiến công thành phố Sài Gòn, khắp các tỉnh lại đầu tiên súng. Trong trận Mậu Thân chung tôi lại mất thêm một đứa con, trung úy Nguyễn Văn Tùng đã từ từ tiến tại Tòa Tỉnh Tronng Nha Trang lúc hai bên kịch chiến. Năm năm sau ông Phạm Duy Tân đã tuyên chiến với Vùng 3 Chiến Thuật, chung tôi đã phục vụ trong LLDB từ năm 1962 đến năm 1968. Lúc này anh được làm nhon tuyên chiến với Vùng 3 Chiến Thuật nhon chức vụ Trung Tâm Hành Quân của C.3 tại Biên Hòa. Sau đó ông Chu Huy Tronng là trung tá Phạm Duy Tân đứa anh nhon chức làm trưởng trưởng Chí Linh ở Sông Bé, được mất thoi gian anh đi qua trại Tronng Lê Chân ở Bình Long và Lạc Ninh. Đầu năm 1969 anh coi trại Tronng Lê Chân, sau cùng anh với B.3 hành quân ở B.15 cho đến năm 1972.

Năm 1972, khi đi đầu của Mùa Hè Đỏ Lạc, đonh tiến cùng của điều linh, thom sâu của tang tóc, đonh người dân xuông cuoi đáy của người. Chiến tronng tronng nên khắp liến hien, kinh khonng hien, tàn bạo hien... bom đầu cay nát mienh đonh quê hienng nghèo khó. Mui Việt Nam mui tronng mui máu lại đonm đĩa, hoi thoi Mui Việt Nam đonh quăng tronng hoi, thân thoi Mui Việt Nam run rui tronng con, tan hoang nhon của chon, sốp đonh con đonh hienng thoy... Tronng bion vion thom tiến sinh, người dân miền Nam tronng bion gionp ghen, chênh vênh trên chiến cion đonh mienh. Máu và nước mui, thấy người và khăn số...!!!

Đonh cuối 1972 LLDB được làm giui tán đonb sung qua các licon ng bion nhon : Biệt Đonng Quân Biên Phòng, Nha Kion Thuot và các quân binh chung khác. Anh đã chon với Sĩ Liên Lạc Nha Kion Thuot Bion Tronng Tham Mui và làm vion tiến đó cho đến cuối năm 1974.

Áo bào thay chiến u anh với đonh

Đ u năm 1975, anh đ c l nh đ n m B Ch Huy nh Chi n Đoàn 2 t i Ban Mê Thu t và Kontum. Lúc này tình hình chi n s tr nên căn th ng, h n lo n, ph ng ti n di chuy n vô cùng khan hi m và khó khă n. Hai ngày rông rã ch đ i t i phi tr ng Tân S n Nh t nh ng v n không có phi c , anh đành lên phi tr ng Biên Hòa và đã đ c lên đ ng sau đó. Khi đ n trình đ i n t i Chi n Đoàn 2, m i sĩ quan ph i thay phiên nhau hành quân 10 ngày. Đ n ngày 20 tháng 3 năm 1975, thi u tá Cao Tri u Phát đã đ m l ng lên căn c hành quân đ phát cho anh em. Ông thi u tá Phát b o ch ng tôi, “m y” đã xong công tác r i, có đ i theo chuy n bay này v không? Anh không mu n xa đ ng đ i trong lúc này, nh t là lúc tình hình đ r i ren vì đ c l nh s p rút quân đ di t n chi n thu t, h n n a các b n anh đ ngh thoi chúng mình s v chung cho vui. Vì v y, anh đã nh thi u tá Phát mang ti n l ng v cho tôi, anh ch gi l i 500 đ ng đ tiêu xài và nh n vài hôm sau anh s v Sài gòn.

Trên đ ng rút quân “tri t thoái cao nguyên”, đ c theo qu c l s di chuy n r t h n t p. Anh đ c l nh th ng c p đ n quân đ i tiên phong đ m đ ng, b o v và đ a dân chúng v đ ng b ng tránh kh i n n đau binh và c p b c. Sáng ngày 25 tháng 3, anh đ i n v g p tôi và báo ngày mai s g p m con tôi t i Sài gòn, ch còn 24 gi ng n ng i, tôi ch đ i trong s h i h p xen l n ni m vui cho cu c t ng phùng. Chi u cùng ngày trên đ ng rút quân, anh cùng thi u tá H i và vài sĩ quan n a trên xe, m t trái đ n B.40 t phía C ng quân mai ph c b n trúng ngay ng i tài x cháy không còn xác, thi u tá H i văng ra kh i xe b cháy đ n, riêng ch ng tôi b đ p nát m t nhìn không ra. Trong xe ch t 3 ng i, còn l i 3 ng i đ u b th ng không nguy hi m đ n tánh m ng.

Nh th ng l m i sáng, t khu c xá gia binh c a tr i Nguy n Cao Vĩ trên chi c Honda ra c ng đ a con đ i đ n tr ng, tôi đã th y trung úy Th và th ng sĩ Sanh, hai ng i này ch n tôi l i, đôi m t ái ng i và ng p ng ng cho tôi bi t hung tin: Xin ch bình tĩnh, tin chính xác báo cho bi t đ i úy H Đă ng Nh t đã t th ng trên đ ng rút quân chi u hôm qua. Tôi nh b sét đánh, tim tôi nh ng ng đ p, tr c m t tôi c nh v t b ng t i s m và đ o l n, tai tôi ù lên nh ng ti ng kêu quá đ , m t đ t b ng nhiên nh p nhô đ y sóng. Tôi r ng r i, tôi chao đ o, tôi ngã qu chi c xe Honda v i đ a con tôi cũng đ theo. Các anh em mang tôi vào b nh xá, sau khi h i ph c tôi làm th t c đ i nh n lãnh xác ch ng.

“Ngày mai đ i nh n xác ch ng, ngày mai đ i nh n xác anh, cu ng si thu y hi n linh bậy gi ”. Tr i i, H Đă ng Nh t i! Anh đã b m con em, anh đã b l i b n bè và đ ng đ i trong lúc đ t n c đ đ h i nghi t gã. Tôi cùng các anh em đ đ n Nghĩa Trang Quân Đ i t i Biên Hòa, đ c m t chú lính đ a tôi đ i qua dãy h c t ch a đ ng t thi và cu i cùng chúng tôi đ ng l i. Đ ng l i đ ch p nh n m t s b b àng, đ ng l i đ gói tr n m t v n v đ n tê đ i toàn thân, nh n m t ki p đ i góa ph . Chi c h c t gói g n hình hài c a thi u tá H i và thân xác ch ng tôi đ đ n m b t đ ng. Tr i i i! “Em không nhìn đ c xác chàng, anh lên lon gi a đôi hàng n n chong”, thi hài ch ng tôi n m trên chi c băng ca, khuôn m t đã b nát, tôi ch nh n đ i n chàng qua t m th bài. T m th bài này nó đã t ng theo chàng qua nh ng đ n đ ng máu l a, nó đã

tổng p & nh tổng v tổng i v bé nh và đàn con d i m i khi tổng b c quân hành gi a
 tổng d i c a r tổng khuya t ch m ch, cu i r n sim b t ngàn. Bây gi “áo bào đã thay chi u anh
 v d t” yêu d tổng kia đã cùng anh ch p cánh bay t i m t vùng tr i miền vi n...!!!

Đá nát vàng tan

Vài hôm sau thành phố r t l n x n, trong c xá d n bay x i x , lúc đó tôi nh em tôi d a 5 d a
 con v nhà tr c p n tôi thu x p v sau. Ch có m t đêm d tổng sá b gi i nghiêm và thi t
 quân l c, tôi nóng ru t không bi t các con tôi nh th nào. M t tháng n ng n ng t ng t d
 n ng trên đ u ng i dân Sài gòn... Đ n tr a ngày 30 tháng 4, các anh em quân nhân v t qua
 c ng tr i c xá Nguy n Cao Vĩ... tôi ng ngác nhìn và ch y theo. Sài gòn súng n , Sài gòn d n
 l c tên bay, ti ng pháo C ng quân m dùm, ti ng xích s t thô b o nghi n nát m t d tổng, gi
 phút h p h i c a Sài gòn, c n đá nát vàng tan đã d n. Quy t m t phen tr ng mái ngăn ch n
 C ng quân xâm nh p th đô, trên b u tr i nh ng chi c phi c đang v n vũ đánh bom b o v
 vòng đai Sài gòn, m t chi c b c cháy chói lòa nh hành tinh l c th r i n tung tóe, tan tành
 t ng m nh r i lã chã, m t chi c khác g y cánh quay nh con v r i chú d u, sau ti ng n t ng
 c m khói đen ngh ch b c lên cao. Sài gòn b c cháy, Sài gòn lo n l c, Sài gòn ti ng kêu la th t
 d m. K m gai nh m ng nh n b a giăng, nhi u anh em quân nhân súng lăm lăm trong tay bắm
 ch t ch t. Tôi th y nh ng ng i Lính Mũ Đ đang đau th tổng rũ cánh “Thiên Th n”, giày sô
 “shaute” còn bắm ch t gót chân gió b i mà áo tr n l c m t n i nào? ch còn t m thân tr n v i
 nh ng râu l u d n đ b o v thành đô, hai tay c m hai trái phá đang ch y t i, ch y lui. Tôi nh
 m t cái xác ph ph c, h n đã th t l c t bao gi . Tôi ch y v h tổng ngã t B y Hi n đ nh ghé
 vào nhà ng i ch , nh ng căn nhà b đ nát tan hoang vì d n pháo c a đ ch quân, không bi t
 h đã tan tành trong đổng g ch v n đó hay ch y ph tổng ng nào? Tôi l i tr ra d tổng ng Nguy n Văn
 Tho i, v a đi v a ch y v nhà trên d tổng ng Lý Thái T , nắm d a con tôi v n còn đang ch . M
 con chúng tôi ôm nhau òa khóc.

Chi u 30/4 ng i ng i b ch y tìm t do, ng i ng i th t l c. Hoàn c nh và cu c s ng ch t
 v t c a m t ng i v chi n binh, h n n a chàng v a n m xu ng t giã cu c chi n bi hùng này,
 m ch a khô d t và c khâu ch a lên m m. Tang ch ng v n n ng trứ trên đ u tôi v i cái tu i
 v a 30, l i ch t thêm m t cái tang cho d t n c. Hai vai g y gánh vác đau th tổng ng trong c nh
 m góa, con cô, d a con l n nh t ch có tám tu i và d a nh nh t m i d c 18 tháng, tôi bi t
 làm gì đây trong th m tr ng này, trong c nh th l tổng c a “Sài gòn hoang l nh th , môi ng i
 góa ph nh t m màu son...” Nh t i, em ph i làm gì đây anh, em ph i làm gì và m con em
 ph i s ng làm sao trong nh ng ngày tháng d n???

Cu c d i sao l m n i chuân truyền, sao quá d i đ n tr tổng ng d i v i ng i v Lính?! Tôi l i ph i
 t p t c s ng và ph i s ng d i m t l p ng i m i, m t th ch m i mà d i t tổng ng là giai c p, là

độc tài, là hà khắc dã man. Tôi trong tâm trạng nhố nhòa đá, qua câu chuyện nàng Tô Thị bồng con lên núi đờn núi chiêu dôi bóng chinh nhân. Nàng nàng Tô Thị dù sao vẫn còn nhiếu u hnh phúc hnh tôi, tôi là đđi tđng cđ a mđ t giai cđ p thđng trđ mđ i cđ a bđ n vô thđ n, tôi là vđ cđ a mđ t sĩ quan chđ đđ cũ, vđ cđ a mđ t “ngđ y quân”, hđ đđ lên án tôi nhđ thđ. Chđng tôi đđ gđ c ngđ trên đđng rút quân, tôi đđ lđ m chđ t bao lđ n trđ đ cđ quan tài, lòng huyđ t lđ nh đđ cách ngăn chúng đđi miđ n: đđng-cđ nh. Tôi còn gì đđ mà ngóng trông nhđ nàng Tô Thị, có còn chđng chđ là 5 đđ a con thđ đđ i, tôi phđ i tđ o tđ n buồn gđnh, bán bđng đđ sđng qua ngày hai buđ i cháo rau...!

Đđi ngđđ i nhđ chiđ c lá

Con nđđ c xoáy trăm dòng rđ i cũng vđ biđ n khđ i, con ngđđ i trong cđ nh đđi quay quđ t, ngđđ c xuôi rđ i tđ i lúc cũng đđng lđ i. Tôi đđđ c giđ y bđ o lãnh tđ Hoa Kđ cđ a em tôi và đđđ c phái đđn phđng vđ n. Trđ i qua bao khó khđnh vđ tài chđnh, vđ mđ i mđ t... nào có bình thđđng và đđ dđng nhđ bao gia đđnh khđc? Cuđ i cùng chúng tôi đđđ c lên đđđng. Hành trang mang theo mđ t gia tài hom hem nghèo khó, cùng 5 đđ a con đđ trđ đng thành. Phi cđ cđ t cánh, tđđng rđng tuyđ n nđđ c mđ t tôi đđ khđ cđ n trong đđi sđng khđ nđ n, tđ đđng nó lđn dài trên đđi má hóp sđ m đđn mđ a nđng, trên khuôn mđ t hóc hác tiđ u tđ y; trong nhđng giđ t lđ đđ đđ hòa lđ n nhđng vui buđ n, tôi thoát khđ đđ a ngđ c trđ n gian, tđ biđ t “thiên đđng” Cđng Sđ n. Trđ m đđng chân đđ u tiên tđ i Thái, chuyđ n đđ lđ u lđ i 10 ngày tđ i đđ, rđ i Tokyo, San Francisco, và chúng tôi đđ đđ n Kansas city đđn tđ vđ i ngđđ i em gái thđ 5 nđ i thành phđ này.

Vđđ t qua nhđng khó khđnh trên xđ ngđđ i lúc đđ u tiên, nhân tình thđ sđ biđ n đđi theo hoàn cđ nh đđ đó là chuyđ n thđđng hđng trong bđ t cđ mđ t đđi sđng nào. Tôi xuôi Nam vđ miđ n Cali nđng đđ m tđ i quđ n Cam, tôi đđ quen vđ i đđi sđng mđ i, gđ p lđ i nhđng đđng đđi cđ a chđng tôi năm xđ a. Trong mđ t tình cđ giđ a tiđ c cđđ i con cđ a ngđđ i bđ n cũ, tôi gđ p đđđ c đđi tá Ngô Thđ Linh do các anh em giđ i thiđ u... Sau đó tôi quyđ t đđnh vđ San Jose vào tháng 2 và nghe tin đđi tá Ngô Thđ Linh đđ tđ trđ n. Đđn tháng 3 bên Sđ Liên Lđ c các anh đđ tđ chđ c ngày giđ cđ a chđng tôi rđ t trđng đđi, niđ m an đđ i to lđ n sau bao năm tháng nhđ c nhđ n. Nđđ c mđ t nhà tan, trong cđ nh đđi tha phđđng lđ cđ nh, lđ ngđđ i nhđng tình đđng đđi vđ n còn gđ n bó, cao quý thay cho cái tình huynh đđ chi binh.

Nhđng chiđ u đđ đây mđ i đđ tháng 4 vđ, tôi nhđ quê, nhđ nhà và nhđ bao chiđ n sĩ đđ nđ m xuđng cho quê hđđng, trong đó có Hđ Đđng Nhđ t -chđng cđ a tôi, anh đđ làm xong bđ n phđ n cđ a ngđđ i trai thđ i lođ n. Giđ đây niđ m đđu bđ i trđ n lđn đđo đđng theo các anh -nhđng ngđđ i lính sau cuđ c xđ y ghé tan đđn, các anh bđ bđ c tđ mđ t cách bi phđ n trong mđ t cuđ c chiđ n đđ u oai hùng. Các anh đđng trôi đđ t trên xđ ngđđ i, cuđ c chiđ n đó còn đđ dang và đđng tiđ p đđn trên mđ t chính trđđng không phđ i bđng sđng gđđ m, mà bđng lđ p trđđng, bđng khđ i óc, bđng Lý Tđđng Quđ c

Tổn Ng Niệm Chiến Sĩ QLVNCH

Tác Giả: Lưu Trùng Dũng

Thứ Sáu, 27 Tháng 3 Năm 2009 01:55

Gia và Dân tộc. Máu các anh đã tô thắm cho màu cờ, nhuộm ngời t n c v n n m trong lòng qu đ , tôi luôn h v ng và tin t ng vào các anh, nhuộm ng i chiến sĩ can tr ng c a QLVNCH.

C lai chinh chiến k nhân h i

M t chút ni m riêng v Nha Trang đ u yêu ngày tháng cũ. Nha Trang nhuộm ngày m a đ đ u hiu se s c bu n. Nh nhuộm ngày đ n đ c trong tr i gia binh, nh Duy Tân con đ ng đ c theo b bi n đên ngoài kh i nh p nháy nh ngàn sao, ph đêm Nha Trang trông huy n o m t m nh ngàn tr n châu tr i đ u trên nét xiêm hài nhưng th m c a giai nhân. T t c chìm sâu vào đáy dĩ vãng rong rêu, m i n h i t ng lòng tôi i r t rào th ng t i, lòng tôi i trào dâng bao k ni m. “Túy ng a sa tr ng quân m c ti u, c lai chinh chiến k nhân h i” hình bóng chinh nhân khi n, khi hi n, n i trôi theo t ng dòng ch , t ng âm thanh đ t là “v ng nghe t đáy h n th ng tích, bao ti ng kèn truy đ u năm x a.”

Bây gi là tháng 3. Bây gi đã t bao đ m t chàng, m t quê h ng. Vãng bây gi là tháng 3, đã 34 năm dài, mùa Qu c N n, mùa đau th ng ph tr m trên “Quê H ng Nghìn Trùng Tang Tr ng”. Trong m t góc sâu th m c a lòng tôi, hình nh c thi u tá H Đẳng Nh t, ng i ch ng thân yêu đã anh dũng đ n Xong N N c.

San Jose, Mùa Qu c N n